

Tridnevna na čast
Bl. Drinskim mučenkam
12. – 14. 12. 2020

Uvod v mašo

Marijin dom na Palah - „Gostišče siromakov“

V začetku druge svetovne vojne, leta 1941, so s. Jula, s. Berchmana. s. Krizina, s. Antonija in s. Bernadeta živele na Palah pri Sarajevu, v samostanu, imenovanem Marijin dom. Ljudje so samostan hitro imenovali „Gostišče siromakov“. Ne samo da so bolniki in gostje našli dobro nego, ampak tudi pravo krščansko ljubezen in prijateljstvo. Prebivalci Pal so bili večinoma pravoslavne vere. Med prvo svetovno vojno so imele sestre na Palah šolo, v katero so pravoslavni verniki z velikim zaupanjem pošiljali svoje otroke. Po zaprtju šole so se sestre lotile svojega primarnega apostolata: sprejemale tiste, ki so potrebovali počitek, okrevanje ali kako drugo pomoč. To so bili večinoma reveži, izgnanci in tujci. Poleti so včasih sprejele in nahranile tudi več kot 60 oseb dnevno. V tistem in majhnem samostanu so sestre opravljale svoja običajna opravila, z molitvijo slavile Boga in bile v pomoč vsakomur, kdor je v svojih težavah potrkal na samostanska vrata. Živele so po geslu svoje družbe: „Vse za Boga, za reveže in za družbo“ in po besedah sv. Pavla: „Ne naveličajmo se, ko delamo dobra dela“. Ko se je začela vojna, sestre niso imele namena zapustiti Pal. Govorile so: „Nikomur nismo storile ničesar hudega, ničesar in nikogar se ne bojimo. Toda kmalu so začele čutiti, da se zanje ne bo dobro končalo. Sestre so pogumno nadaljevale ekumensko, pastoralno in karitativno delo do 11. decembra 1941, ko so jih nasilno odvedli in umorili.

Prošnje vernikov

Bratje in sestre! Gospodova roka je nad sinom človekovim. Da bomo tudi mi vedno čutimo njegovo roko, ga prosimo:

1. Dobri Bog, prosimo te za papeža, škofe, duhovnike, redovnike, da bi pogumno pričevali zate.
2. Dobri Bog, Marija je v življenju izpolnila tvojo voljo. Naj tudi mi izpolnimo, kar od nas pričakuješ.

3. Dobri Bog, na priprošnjo naših blaženih mučencev, pomagaj vsem preganjanim kristjanom in tistim, ki so v kakršni koli stiski.
4. Dobri Bog, blažene Drinske mučenke so veliko molile. Naj tudi mi radi molimo za spreobrnjenje nas samih in sveta.
5. Dobri Bog, številne mlade svet vabi stran od tebe in jim obljublja lažno srečo. Naj najdejo srečo v tebi in se te oklenejo z vsem srcem.
6. Dobri Bog, nakloni večno srečo vsem, ki so umrli, še posebej tistim, ki so darovali svoje življenje zaradi vere vate.

Dobri Bog, hvala, ker nas poslušáš. Usliši naše prošnje in nam pomagaj, da se bomo po zgledu blaženih Drinskih mučenk vedno znova radi zatekali k tebi. To te prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

3. Adventna nedelja, 13. 12. 2020

Uvod v mašo

Križev pot od Pal do Goražda

December 1941, to je bil čas adventa, teme in pričakovanja luči. Ponoči se je slišalo streljanje, podnevi pa je bilo mirno. 11. decembra popoldne se je sestra Jula vračala v samostan, ker je šla po nakupih. Okoli samostana se je slišalo kričanje, polno groženj za sestre. To je slišala sestra Jula in bi se lahko rešila, a tega kot predstojnica ni storila, ker se je zavedala, da jo v tej situaciji sestre potrebujejo.

Četniki so obkolili samostan, zajeli sestre in iz domovine pregnanega slovenskega duhovnika, pisatelja, Frana Ksaverja Meška, ki se je zatekel na Pale. Sestre so prejele zakramentalno odvezo. Četniki so hišo oropali in zažgali. Potem so sestre, duhovnika in druge zajete odpeljali proti Sjetlini. Sestro Berchmano, na pol slepo in onemoglo, so pustili na poti v vasi Careve Vode. Četrty dan hoje po visokem snegu, v mrazu, prezeble, utrujene in lačne, so sestre po 80 km hoje prišle s Pal v Goražde, ki leži jugovzhodno od Pal. Hvala, Gospod, hvala, da si nam dal moč, da smo to zmogle. Prosimo Te za sestro Berchmano, ki so jo ločili od nas, da bi prišla za nami, ko si bo nabrala novih telesnih moči. Sestre so se veselile, da bodo v Gorazdu stregle v bolnišnici in tako zopet opravljale svoje poslanstvo. Toda nikjer

ni bilo bolnišnice. Znašle pa so se pred veliko zgradbo - vojašnico. Četniki so jih vodili v drugo nadstropje te zgradbe in jih zaklenili v veliko sobo, sami pa so odšli na večerjo. Sestre niso dobile hrane. V sestrah se je začel javljati dvom. Toda, Gospod, Ti si z nami, vate zaupamo. Poznaš nas in natančno ves, koliko zmoremo. Ko so se spremljajoči oficirji okrepčali in nekoliko odpočili, so prišli k sestram v drugo nadstropje. Najprej so jih prepričevali, naj pustijo redovništvo. Ker niso uspeli, so jih začeli žaliti in jim groziti. Sestre so molčale. V svojih dušah pa so se vedno tesneje oklepale Gospoda. »Gospod, daj mi moč, da Te tudi v delčku sekunde ne zatajim, tudi za ceno svojega življenja. Saj si le Ti moje Življenje.« Ko so začeli četniki na silo trgati obleko s sester, so izrekle Gospodu svoj dokončni »da«. Sestra Julia je odprla okno na dvorišče in zaklicala. »Za menoj!« in skočila skozi okno. Sledile so ji vse ostale sestre. »Dokončno prihajam k Tebi, Gospod.« Četniki so osupnili. Potem so stekli na dvorišče pod okno, kjer so na ploščadi ležale sestre. Bile so se žive. Četniki so jih v navalu besa pokončali z bajoneti. Ker jih domačini niso smeli pokopati na domačem pokopališču, so zmrznjena trupla ležala en dan na dvorišču vojašnice. Potem so njihova trupla vrgli v reko Drino, ki teče tik za vojašnico.

Prošnje vernikov

Bratje in sestre! Bog je lačne obdaril z dobrotami in bogate odpustil prazne. Tudi mi ga z iskrenim srcem prosimo:

1. Gospod me je poslal, da oznamim blagovest ponižnim, naj vedno navdihuje papeža Frančiška in vse škofe in duhovnike, da bodo glasniki tvoje blagovesti.
2. Sam Bog miru naj vas posveti, da boste popolni, naj posvečuje in prenavlja vse redovnike in redovnice.
3. Janez je prišel, da bi pričeval o luči, naj ta luč razsvetli temine srca vse preizkušanih in trpečih.
4. Janez je pričeval: Jaz sem glas vpijočega v puščavi, odpri naša srca da bomo vedno slišalo Gospodov glas.

5. Od roda do roda naklanjaš svoje usmiljenje tistim, ki se te bojijo Gospod, nakloni svoje usmiljenje tudi vsem našim pokojnim bratom in sestrkam.

Gospod! Zavzemi se za svoje služabnike, ki se obračamo nate v svojih prošnjah in nas vedno usliši. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Ponedeljek 3. Adventnega tedna, 14. 12. 2020

Uvod v mašo

Sveto sporočilo blaženih mučenk

Kraji mučeniške smrti blaženih mučenk, govorijo močnejše od besed. Čuva jo namreč svetost, ki se je brez besed in v tihoti uresničila v vsakdanjih okoliščinah življenja. Ohranjajo spomin na življenje, darovano Bogu in človeku v polnosti in zastonjskosti. Gre za spomin zvestobe v malem, ki je z vztrajnim prizadevanjem dozorela in obrodila sadove zvestobe v velikih zadevah. O zvestobi v velikih rečeh, tudi v velikih preizkušnjah in delovanja zla, na poseben način pričuje reka Drina. Tam so sestre z lastno krvjo potrdile, kar so na dan svojih redovnih obljub izrekle z besedami in obnavljale z vsakdanjim življenjem. Tam je bil izrečen njihov zadnji »Tukaj sem!« Njihovo življenje in njihova smrt je od leta 1941 do danes navdihovala mnoge, ki so v njih prepoznali vzore, vredne spomina in posnemanja. Drinske mučenke tudi danes svetijo s svojim ravnanjem, predanostjo in sporočilom. Kot vzori, ki spodbujajo in pritegujejo, so dar Cerkvi. So nenehno izziv osebam v posvečenem življenju. To je tudi spodbuda našim družinam k vztrajni zvestobi življenjskim odločitvam in odprtosti za življenje, ki ga živijo v predanosti drugim v vseh okoliščinah, tudi za ceno trpljenja. Drinske mučenke so izziv naši mladini. Opogumljajo jo, naj svoje življenje zida na vrednotah, ki nikoli ne zastarajo in ne zbledijo. Te vrednote so večne in lahko dajo resnični smisel njihovemu življenju ter prinašajo veselje in gotovost v njihov vsakdanjik. Sveto življenje in mučeniška smrt Drinskih mučenk sporočata vsem, da obstajajo vrednote, za katere je vredno vse žrtvovati, da bi ohranili Ljubezen in imeli življenje v izobilju (prim. In 10,10).

Prošnje vernikov

Bratje in sestre, ko se v teh prošnjah obračamo na nebeškega Očeta, ki je izvir vsega dobrega, ga zaupno prosimo, da usliši naše prošnje:

1. Gospod, prosimo te za tvojo Cerkev, da bi mogla v preizkušnjah današnjih dni, trdno zakoreninjena v tebi pričevati, da si ti premagal svet in nam daruješ svoj mir.
2. Gospod, prosimo te za obolele s kovidom, za njihove družine in vse, ki se trudijo za zdravljenje in zaježitev okužbe; podari jim moč v stiski in upanje, da ti moreš vse obrniti v dobro.
4. Gospod, prosimo te za slovenski narod, da bi daritev mučencev v nas poživila pripravljenost za ljubezen in daritev.
6. Gospod, prosimo te za vse, ki so preganjani zaradi tvojega imena, da jih okrepiš s svojo tolažbo.

Gospod Bog! Spomni se svojega usmiljenja in nas zaradi svoje dobrote usliši. Kar te prosimo po Kristusu, našem Gospodu.

Vzkliki blaženih Drinskih mučenk

Gospod usmili se,
Kristus, usmili se,
Gospod, usmili se,

Kristus, sliši nas,
Kristus, usliši nas,

Bog Oče nebeški, – *Usmili se nas*
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, – *Prosi za nas*
Sestra Julia,
Sestra Berkmana,
Sestra Krizina,
Sestra Antonija,
Sestra Bernadeta,

Drinske mučenke, – *Prosile za nas*
Device zaobljubljene,
Device čiste,
Device uboge,
Device pokorne,
Device čuječe,
Device modre,
Device vzorne,
Device pogumne,
Device mučenke,

Po vaši zaobljubi, – *Pomagajte nam*
Po vaši veri v Kristusa,
Po vaši pripravljenosti služiti Gospodu,
Po vaši molitvi in pobožnosti,
Po vašem žrtvovanju in odrekanju,
Po vaši veri, upanju in ljubezni,
Po vašem odgovoru na Božji klic,

Po vaši ljubezni do bližnjega,
Po vaših zadnjih korakih v pregnanstvu,
Po vašem zadnjem vzdihu: »Jezus, reši nas«,
Po vaši mučeniški smrti,
Po zaslugi vaše popolne predanosti,
Po vašem odpuščanju mučiteljem,

Naše priprošnjice, z vami vzklikamo: »*Jezus, reši nas!*«

Ko smo v stiski, - *Jezus, reši nas*

Ko smo v dvomih,

Ko smo v nevarnosti,

Ko smo otožni in žalostni,

Ko smo potrti,

Ko nas prevzame lenoba,

Ko smo v revščini,

Ko smo bolni,

Ko smo v grehih,

Ko smo zasvojeni,

Ko nas obrekujejo,

Ko smo nepotrpežljivi,

Ko nam zmanjka ljubezni,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, - *Prizanesi nam, o Gospod!*

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, - *Usliši nas, o Gospod!*

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, - *Usmili se nas!*

Prosimo za nas, blažene Drinske mučenke!

Da postanemo vredni, obljub Kristusovih!

Molimo:

Bog naš Oče, Ti na nedoumljiv način lajšaš srca svojih vernih. Prosimo te, da na priprošnjo blaženih Drinskih mučenk, varuješ plamen vere, ki smo ga pri krstu prejeli, da bomo obrodili sadove vredne, večnega življenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Molitev za kanonizacijo

Gospod Bog, ti si svoje služabnice
Antonijo Fabjan in Krizino Bojanc
ter ostale drinske mučenke
obdaril z milostjo redovniškega poklica in z močjo,
da so zvestobo in ljubezen do tebe potrdile s
prelitjem svoje krvi. Podeli tudi nam stanovitnost v
veri,
da se tudi za ceno trpljenja ne bomo ločili od tebe.
Ponižno te prosimo, da blažene sestre sprejmeš
v občestvo svetih vesoljne Cerkve.
Daj, da bomo še bolj pogumno
sledili zgledu njihovega življenja
ter izkusili moč njihove priprošnje
v naših potrebah in življenjskih bojih.
Po Kristusu, našem Gospodu.
Amen

Pripravila:
Andrej Golčnik župnija Šmarjeta
Ciril Murn župnija Hinje
December 2020